

[Erik Hansen.]

Ændringsforslag nr. 6, som er stillet af partiet venstre, går et stykke videre og siger: var det ikke rimeligt, at det var den offentlige sektor som sådan, der alene betalte ind til fonden og overtog denne risiko? Her kunne der nok være grund til at sige, at det er da i hvert fald toner, som man ikke til daglig hører ude i forsamlingshusene, når det er venstre, der fører ordet. Det er ligesom lidt fjernt fra den liberalisme, som man i det daglige hører omtalt. Men jeg synes, man må sige, at den offentlige sektor, at staten, i høj grad er solidarisk, idet den jo betaler for hver fjerde.

Vi kan stemme for lovforslaget som helhed, men vil anbefale at stemme imod de af venstre stillede ændringsforslag.

En enkelt ting mere skal med, og det er spørgsmålet om datoen for lovens virkning. Den skal jo have virkning fra forleden dag, fra den 1. april 1972. Vi havde jo fremme i debatten ved første behandling, om man ikke kunne give den virkning allerede fra fremsættelsestidspunktet, den 4. november 1971, men det fandt man ikke muligt af mange, bl. a. administrative, grunde. Nu kan man jo føle større respekt for tyngden af de administrative besværligheder. Jeg vil dog gerne have sagt, at disse tanker om at give loven virkning fra 4. november 1971 som baggrund havde dette, at vi havde fået en henvendelse bl. a. fra Dansk Journalistforbund. Man havde en aktuel ting i tankerne, nemlig nogle blade, som var gået ned og havde standset betalingerne. Det fremgår af lovforslaget, at man ikke kunne imødekomme de fremsatte ønsker, og vi må acceptere, at loven ikke kan få den tilbagevirkende kraft, som vi gerne havde ønsket. Jeg vil dog gerne slutte med at sige, at jeg har ikke helt mistet troen på sandheden i det gamle ord om, at hvor der er vilje, er der også en vej, men måske en anden sag end den her.

Vi kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vi må anbefale at stemme imod de af venstre stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Da mit partis ordfører i denne sag, fru Grete Westergaard, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på hendes og mit partis vegne ganske kort fremsætte nogle enkelte bemærkninger til

lovforslaget om Lønmodtagernes Garantifond, sådan som det nu kommer til at foreligge efter anden behandling.

Ved første behandling gav mit partis ordfører jo positiv tilslutning til lovforslaget, idet vi finder lovforslaget meget vigtigt, og også her ved anden behandling kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget med de ændringsforslag, som dels er stillet af arbejdsministeren, dels af udvalget. Nu er der lidt diskussion i gang mellem ordførerne om, hvorvidt vi under den ene eller den anden regering har mere eller mindre brug for dette lovforslag. Desværre tror jeg, at uanset om vi har en borgerlig regering eller en socialdemokratisk regering, vil der i høj grad være brug for dette lovforslag, måske endda mere ud i fremtiden. Hvis det lykkes at få Danmark tilsluttet De europæiske Fællesskaber, så tror jeg, at der på mange områder kan blive brug for en Lønmodtagernes Garantifond, og måske den så kunne blive banebrydende for de øvrige fællesmarkedslande. Det var selvfølgelig ikke nogen skade til, om Danmark her havde vist vejen, for jeg tror bestemt, at megen dansk industri og virksomhed bliver udsat for en så hård konkurrence i Fællesskaberne, at man kan forudse, at adskillige må gå konkurs, og så er det jo rimeligt, at vi har en garantiordning af den beskaffenhed, som vi nu er i færd med at udarbejde.

Jeg skal give tilslutning til ændringsforslag nr. 1, som arbejdsministeren har stillet om en anden formulering af § 1.

Ændringsforslaget til § 2 om, at garantien dog ikke skal omfatte den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kilde-skat, er vi gået med til, men jeg må indrømme noget nølende. For havde vi ikke haft opkrævning af skat ved hjælp af et kilde-skattedirektorat, altså via hele det apparat, som nu er overladt til arbejdsgiverne, så ville kravet jo omfatte det, som hedder løn, og løn er altså nu engang det, som man rent overenskomst-mæssigt har aftalt med sin arbejdsgiver at dette arbejde skal udføres for. Og når det hedder Lønmodtagernes Garantifond og den skal dække lønnen, så burde den også dække det, som lønmodtageren på et eller andet tidspunkt skulle betale i skat. Jeg er altså ikke helt 100 pct. overbevist om, at vi her gør det rigtige, men jeg vil meget henstille til finansministeren, at han